

Cennette beş, dünyada dört çocuğun annesi Roberta

"Her şey yolunda giderken inanmak kolaydır. Ama hiçbir şeyi değiştirecek gücünüz olmadığında, işte o zaman kendinizi gerçekten başkasının ellerine bırakmalısınız." Bu, inanılmaz bir hikayeye sahip iki İtalyan olan Roberta ve Enrico'nun tanıklığı.

06 Eki 2025

Karşı yönden gelen bir araba bize bakmadan geçti. Çarpmanın an meselesi olduğunu anladığımda, kendimi Mezmur 23'ün "Ölüm gölgesinin vadisinden geçsem de kurtulacağım" diyen kısmını söylerken buldum... Sezgisel olarak, yaklaşan araba ile Marco'nun içinde olduğu arabanın yan tarafı arasına girmek için direksiyonu kırdım."

İtalyan Roberta, Enrico ile memleketi Fiorenzuola d'Arda'daki kilisede tanışmış. Muhasebecilik eğitimi almış, ancak hayat onu bakıma muhtaç yaşlı insanlarla çalışmaya yönlendirmiş. Bugün 58 yaşında ve 1991'de evlenmiş. Roberta ve Enrico'nun dört çocuğu var ve cennette beş çocuğu daha var.

Her Gün Bir Lütufur

"Evlendikten birkaç ay sonra, ilk hamileliğimde bebeğimi kaybettim," diye hatırlıyor Opus Dei'nin yedek üyelerinden Roberta, "ve kısa bir

süre sonra bir düşük daha yaşadım. Cesaretimizi kaybetmedik, ancak üçüncü hamileliğimde bir dizi komplikasyon nedeniyle üç ay yatakta kalmak zorunda kaldım. Bu dinlenme aylarında Meryem Ana'ya dua ettim ve bu sefer her şeyin yolunda gitmesini diledim. Dualarımız kabul oldu ve Marco 1993'te doğdu: Hayatının her gününü gerçek bir lütuf olarak takdir etmeye başladım.”

Roberta, "Marco dokuz aylıkken, daha önce sözünü ettiğim kaza meydana geldi, direksiyon yeterince çevrilmediği için çarpmanın etkisiyle oğlum birkaç dakika nefessiz kaldı, bu durum onu komaya soktu."

Kazadan sonra Roberta ve Marco iki farklı hastaneye kaldırıldı: Anne, birkaç bacağı kırık halde Fiorenzuola'ya, çocuk ise yoğun bakım ünitesine, Parma'ya. Roberta da bu dönemde hamile olduğunu

öğrendi, ancak hastanede yatarken bebeğini kaybetti.

Komadan Uyanma Umudu

"Birkaç hafta sonra taburcu oldum. Hastaneden alçı ve koltuk değnekleriyle ayrıldım. Tanımadığımız birçok kişi evimize gelip desteklerini ifade etti." Bir hemşire, Marco'nun sesimi duyması ve komadan uyanması umuduylatam donanımlı bir ambulansla Parma'ya götürülmemi ayarladı.

Roberta, "Tıbbi tahminlerin ancak bir yere kadar geçerli olduğunu bizzat deneyimledik," diye açıklıyor. "O bölümde, komada olup hiçbir umudu olmayan bazı insanlar aniden uyanırken, büyük umutları olan bazıları ise uyanmadı. Marco çok küçüktü ve bu yüzden uyanacağına dair umudumuz vardı."

Marco'nun Gülümsemesi

Marco'nun bakımına kendini tamamen adamaya kararlı olan Roberta, istifa mektubunu hazırladı: "Meryem Ana'dan tek isteğim Marco'nun en azından bana gülümseyebilmesiydi. İstifa dilekçemi vermeden önceki gece onu yüzüstü buldum ve onu çevirdiğimde yüzünde kocaman bir gülümseme vardı: Meryem Ana onu cennete götürmek için gelmişti..."

"Rab'le günlerce yüzleşme yaşadım. O'na kızgındım ve varlığından şüphe etmeye başlamıştım. Dört çocuğumu kaybetmiştim ve Marco dokuz ay komada kaldıktan sonra ölmüştü. Bu, Hristiyan inancına uygun ve çocuk sahibi olmaya açık evliliğimiz için adil görünmüyordu."

Roberta, hayatının bu noktasında bıçak sırtındaymış gibi hissediyordu: "Birkaç gün sonra, hastanede ve sonraki günlerde tanık olduğumuz her şeyin ışığında hayatın anlamı

üzerine düşünmeye başladım.
Engelliler, hızla ölüme yol açan veya
tedavi edilemeyen çok ciddi
hastalıklarla doğanlar için hayatın
anlamı nedir? Günlerinin yarısını
komada geçiren bir çocuğun on sekiz
aylık hayatının anlamı nedir?"

Yapılan tüm müdahalelere rağmen
doktorlar, çocuk için yapabilecekleri
başka bir şey olmadığını söylediler.
İhtiyacımız olan her şeyle birlikte
eve döndük: "Evimiz hastaneye
döndü. Yüreğim kırılmış bir şekilde,
onu iyileştirmesi için Tanrı'ya dua
etmeye devam ettim."

Roberta ve çocukları

Kendinizi Tanrı'nın Elllerine Bırakmak

"Her şey yolunda giderken inanmak
kolaydır," diye devam ediyor
Roberta, "ama hiçbir şeyi
değiştirecek gücünüz olmadığında,
işte o zaman kendinizi gerçekten

Başkasının ellerine bırakmalısınız. Dua ederek Tanrı'yla konuşurken, O'nun varlığına inanmayı tercih ettiğimi ve her şeyin bir anlamı olduğunu söyledim. Bunu kabul ettiğimde kendimi daha iyi hissetmeye başladım."

"İnancın gözünden bir dizi işaret fark etmeye başladık. Her doğum günümde, ister benim ister kocamın olsun, İtalya'nın dört bir yanından, tanımadığımız manastırlardan, bizim için dua ettiklerine dair mektuplar alıyorduk. Ansızın, benzer deneyimler yaşamış birkaç kişi bizi aradı ve biz de hikayemizi onlarla paylaştık."

1995 ile 2002 yılları arasında Roberta ve Enrico'nun şu anda yetişkin olan dört çocuğu oldu: Maria, Francesco, Benedetta ve Margherita. Francesco, küçük kardeşi Marco'nun ölümünden tam iki yıl sonra, 17 Kasım 1996'da doğdu.

"Evimizde Marco'nun bir resmi var. Çocuklarımız doğduğunda, onlara cennette küçük bir kardeşleri olduğunu söyledik. Cennette bir kardeşleri olduğuna dair güvenle büyüdüler, öyle ki arkadaşlarıyla sakince ondan bahsettiler."

Ölçülemez Meyvelerle Kısa Bir Hayat

"Marco'nun koması, hayatımıza ve çevremizdekilerin hayatlarına birçok meyve getirdi. Zorluklarımızı Rab'be sunmayı öğrendim, çünkü bazı durumlarda yapabileceğim tek şey buydu ve her gün Kutsal Tespih duasını ettim. Ayrıca her gün ayine katılmaya başladık, elimizdeki her imkânı kullandık."

Dört çocuklarının doğumundan sonra, ne yazık ki birkaç ay sonra sona eren bir hamilelik daha yaşadılar. Roberta ve kocası, acıya rağmen bu durumla umut dolu yüreklerle yüzleştiler: "İnsani bir

açıklaması yok: Mutluluk getiren tek şey, doğumdan ölüme kadar hayatınızın doğaüstü bir anlamı olduğunu anlamaktır. Marco'nun hayatı kısıydı, ancak bizde, ailemde ve tanıdığımız insanlar için gerçekleştirdiği sayısız mucize sayesinde izi silinmez. Yaşamın uzunluğu, iyi olup olmadığımızı değerlendirmenin tek yolu değildir."

Rab benden ne istiyor?

Üç çocukları olana kadar Roberta çalışmaya devam etti. Dördüncü çocuğunda, bazı fedakarlıklar yaptıktan sonra, kendini tamamen ailesine adamaya karar verdi: "Çocuklarım beni neredeyse ele geçirmişti. Ayine gitmek bile bir mücadeleiydi. Kocamın işi nedeniyle bir süreliğine taşındık ve tesadüfen Opus Dei ile karşılaştık. Bir süre sonra, bir arkadaşım ile sohbet ederken, Tanrı'nın benden ne istediğini anlamakta zorlandığım için

şikayet ettim: Bana dört çocuk vermişti ama şimdi ayine gitmeye bile vaktim yoktu. Bu süreç bana yeni,doğaüstü bir ufuk açtı ve Tanrı'nın benden zaten yaptığım şeyden, yani kocama ve çocuklarıma iyi bakmaktan başka bir şey istemediğini fark etmemi sağladı. Hemen Opus Dei yolculuğuma başladım, sevinçle doluydum."

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
tr-tr/article/cennette-bes-dunyada-dort-
cocugun-annesi-roberta/](https://opusdei.org/tr-tr/article/cennette-bes-dunyada-dort-cocugun-annesi-roberta/) (21 Mar 2026)